సూడోసయిసిస్

'కాంతమ్మగారి కోడలు నీళ్ళోసుకుందట.' ఊరంతా ఒక్కసారిగా గుప్పుమంది. అంతగా గుప్పుమనాల్సిన అవసరమేమీ లేదు. పెళ్లయినావిడ నీళ్ళోసుకోవడంలో విడ్డూరమేమీ లేదు. కాని కాంతమ్మ కోడలు శకుంతల పెళ్లయిన పన్నెండేళ్లకు నీళ్ళోసుకుందంటే ఊళ్లో అమ్మలక్కల కందరికీ ఉబుసుపోకకి మంచి విషయం దొరికింది. శకుంతల పూజలు, కాంతమ్మ దాన ధర్మాలు ఫలించాయని కొందరు, శాస్త్రులుగారి జ్యోతిష్యం అక్షరాలా నిజమయిందని కొందరు చెప్పుకున్నారు. ఈ వార్త విని రహస్యంగా శకుంతల శీలాన్ని శంకించిన కుళ్ళు మనుష్యులు కూడా లేకపోలేదు. కాకపోతే శకుంతల దొడ్డ ఇల్లాలని పేరుతెచ్చుకోవడం వల్ల, ఆమె గట్టిగా మాట్లాడడం కూడా ఎవరూ వినకపోవడం వల్ల ఆ మాట పైకి అనడానికి వాళ్ళకి ధైర్యం చాలింది కాదు.

శకుంతల కలవాళ్ళింట పుట్టింది. పసుపు, తేనె, గులాబీలు కలిపి రంగరించిన రంగులో వుంటుంది. లేత తమలపాకులా సుకుమారంగా, వెన్నెలలాంటి చిరునవ్వుతో అందర్నీ ఆకట్టుకుంటుంది శకుంతల. ఎవరినీ నొప్పించని మనస్తత్వం, ఒకరి కష్టాన్ని చూచి జాలి, సానుభూతితో కదలిపోయి వాళ్లకు సహాయపడే ఔదార్యం శకుంతలకు బంధువులందరిలో ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని తెచ్చిపెట్టాయి.

ఫోర్తుఫారం చదువుతూ వుండగా శకుంతల వ్యక్తురాలయింది. ఎంతో ఆసక్తితో చదువుతూ మంచి మార్కులతో పాసవుతున్న శకుంతల చదువు కేవలం ఆడపిల్ల కావడంవల్ల ఆగిపోయింది. మూర్ఖపు ఆచారాలకు బానిసలయిన తల్లిదండ్రుల నెదిరించలేకే వరసకు బావ అయిన చంద్రాన్ని పెళ్ళి చేసుకుని అతని అవకతవకల్ని భరించడానికి సిద్ధపడింది.

కొడుకు చెడుసావాసాలకి అలవాటు పడినా, కోడలు తన మంచితనంతో అతణ్ణి సన్మార్గంలోకి మళ్ళించగలదని ఆశపడింది కాంతమ్మ. చంద్రం పుట్టిన రెండు సంవత్సరాలకే భర్తపోగా చంద్రాన్ని కనురెప్పలా సాకింది ఆవిడ. అతి గారాబంతో అతను వయసుకు మించిన ఆలవాట్లకు బానిసయ్యాడు. కోడలి కడుపున నలుగురు పిల్లలు పుట్టి నట్టింట నడయాడుతూంటే చూచి సంతోషించాలని కాంతమ్మ ఉబలాటపడింది.

పెళ్ళయిన వెంటనే బండెడు సారెతో కాపురానికి వచ్చింది శకుంతల. కాంతమ్మ కోడలు చక్కని చుక్క అని చెప్పుకున్నారు ఊరు ఊరంతా. ఆమె చక్కదనాన్ని, ఆమె కట్టే రంగు రంగుల చీరల్ని, రక రకాల నగల్ని చూడడానికి వచ్చేవారు ఆడపిల్లలంతా. కాంతమ్మ కోడల్ని వాళ్ళందరికి అపురూపంగా చూపించి, తాంబూలమిచ్చి పంపించేది. ఎప్పుడూ కొడుకు కనుసన్నలలో కోడల్ని వుంచేది కాని ఇంట్లో చిన్న మెత్తుపని ముట్టుకోనిచ్చేది కాదు.

పెళ్లయి కాపురానికి వచ్చి రెండేళ్లయినా కోడలు నీళ్ళోసుకోకపోవడంతో కాంతమ్మ చాలా నిరాశ పడిపోయింది. శాస్త్రులుగారిని పిలిపించి శకుంతలదీ, చంద్రానిదీ జాతకం వ్రాయించి వాళ్లకు సంతానయోగం వుందో లేదో చూడమంది. శాస్త్రులుగారు జ్యోతిష్యంలో ఉద్ధండుడు, ఆయన నోటిమాట అక్షరాలా జరిగి తీరుతుందనే సమ్మకముంది ప్రజల్లో. అయన జాతకాలు చూచి ముగ్గురు మనుమలు, ఇద్దరు మనుమరాళ్లు పుట్టితీరుతారని ఘంటాపథంగా చెప్పడంతో కాంతమ్మ ముఖం చేటంతయింది.

శాస్త్రులుగారు జ్యోతిష్యం చెప్పిన రెండు నెలలకి శకుంతల బయట చేరాల్సిన టైమ్‌కు చేరలేదు. పదిహేను రోజులు గడిచినప్పటి నుంచీ కాంతమ్మ కోడల్ని వికారంగా వుంటోందా అని, కళ్ళు తిరుగుతున్నాయా అని, అన్నం సయిస్తూందా అని, నడుము లాగుతుందా అని రకరకాల ప్రశ్నలతో వేధించేది. శకుంతల అదేమీ లేదంటే ఉసూరుమనేది. రెండోనెల దాటగానే యింక ఆగలేక కొడుకుని, కోడల్ని పట్నంలో లేడీ డాక్టర్ దగ్గరికి ప్రయాణం చేయించింది. చంద్రానికి

పిల్లలు, రోగాలు, రొచ్చులు అంటే ఎంత అసహ్యమున్నా, డాక్టర్ల చుట్టూ తిరగడం ఎంత న్యూసెన్స్ అనిపించినా తల్లి మరీమరీ పోరడంతో శకుంతలని వెంట పెట్టుకుని వెళ్ళక తప్పింది కాదు.

లేడీ డాక్టర్ శకుంతలని పరీక్ష చేసి, ఆమె గర్భిణీ కాదని చెప్పింది. శకుంతలలో ఏ లోపమూ లేదని, చంద్రం కూడా 'సీమెన్ ఎనాలిసిస్', రక్త పరీక్షలు చేయించుకున్నాక అతనిలో ఏ లోపమూ లేకపోతే అప్పుడు 'డి అండ్ సి' అనే చిన్న ఆపరేషన్ చేస్తానని చెప్పింది. అప్పటి వరకు కొన్ని మందులు వాడమని వ్రాసిచ్చింది.

డాక్టర్ శకుంతల గర్భిణి కాదనడం కాంతమ్మకు పెద్దషాక్ నిచ్చింది. దానికి తగ్గట్టు డాక్టర్‌కి చూపించుకొచ్చిన మర్నాడే శకుంతల బయట చేరింది. డాక్టర్ చెయ్యి పాడు చెయ్యి అని, అంచేతే ఆవిడ చెయ్యి పడగానే పండంటి కొడుకు నెత్తుకోవలసిన కోడలు బయట చేరిందని డాక్టర్ని తిట్టి పోసింది కాంతమ్మ. కాంతమ్మ ఆర్భాటం చూశాక శకుంతలకి కూడా యింక తనకు పిల్లలు పుట్టరేమోనని దిగులేసింది.

డాక్టర్ వ్రాసిన మందులు శకుంతలకి మాత్రమే కొనుక్కొచ్చాడు చంద్రం. "మీరు మందులు తెచ్చుకోలేదేం?" అని శకుంతల చంద్రాన్ని అడిగితే "నాకేం జబ్బు లేదు. నేనెందుకు మందులు మింగడం?" అని దబాయించి పారేశాడు. "పోనీ, డాక్టరమ్మ ఏవో పరీక్షలు చేయించుకోమంది కదా, చేయించుకొచ్చాక అవసరమయితే నేను అపరేషన్ చేయించు కుంటానన్నది శకుంతల. "ఛల్! నాకే పరీక్షలూ అక్ఖర్లా, కావాలంటే నువ్వు ఆవిడ చుట్టూ తిరిగి వంద ఆపరేషన్లూ, వెయ్యి పరీక్షలు చేయించుకో, నేనేమీ పిల్లలు కావాలని కొట్టుకు పోవడం లేదు." అని విదిలించేశాడు. అతను మంచి మూడ్స్‌లో ఉన్నప్పుడు మళ్ళీ ఒకటి, రెండుసార్లు చెప్పి చూసింది శకుంతల. తెయ్యిమని లేచి, "మళ్ళీ ఆ ఊసెత్తావంటే మర్యాద దక్కదు" అని బజార్లోకి చరచరా వెళ్ళిపోతున్న భర్త వంక విరక్తిగా చూసింది శకుంతల. మన ప్రయత్నం మనం చేసి ఆనక పిల్లలు పుట్టకపోతే మన ఖర్మ అనుకుని ఆ గొడ్రాలి తనాన్ని జీవితాంతమూ భరించవచ్చు. కాని మూర్ఖంగా అసలు పరీక్షే చేయించుకోకుండా, మందులే వాడకుండా, అలా చెయ్యడం తన మగతనానికి అవమానం అన్నట్లుగా ప్రవర్తిస్తున్న చంద్రాన్ని చూస్తే చెడ్డ చిరాకేసేది శకుంతలకి. చివరకు అత్తగారు చెప్తేనన్నా భర్త వింటాడేమోనన్న ఆశతో డాక్టర్ చెప్పిన విషయం కాంతమ్మతో చెప్పింది శకుంతల. ఆ డాక్టరమ్మ

అంటేనే మండిపోతున్న కాంతమ్మ ఆవిడికి మరో నాలుగు అక్షింతలేసి 'నాకొడుక్కేం ఖర్మే పరీక్షలూ గట్రా చేయించుకుని మందులు మింగడానికి? మగమహారాజు. వాడికేంటి' అని వీరంగాలు పలకడంతో శకుంతల మరీ దిగాలు పడిపోయింది.

'అక్కడికి కొడుక్కేలోపమూ లేదంటే తనదే లోపమంతానని కదూ ఆవిడ ఉద్దేశ్యం' సన్నటి సెగలాంటి కసి బయల్దేరింది శకుంతలలో. స్వతహాగా మితభాషిణి అవడంవల్ల ఎక్కువ తర్కించకుండా వాళ్ళ అహంకారాన్ని, మూర్ఖత్వాన్ని మౌనంగా భరించడానికి సిద్ధపడింది.

సంవత్సరాలు గడిచిన కొద్దీ కోడలు నీళ్ళోసుకోలేదనే దుగ్ధ ఎక్కువై ఆ అసంతృప్తిని ఏదో ఒక రూపంలో వెల్లడించేది కాంతమ్మ. అసలే పిల్లల కోసం తపించిపోతున్న శకుంతల ఈటెల్లాంటి అత్తగారి మాటలకు మరీ క్రుంగిపోయేది. క్రమంగా బ్రతుకంటే ఓ విధమైన నిర్లిప్తత, సంసారమంటే విరక్తి, చుట్టూ వున్న మనుషులంటే విసుగూ పుట్టుకొచ్చాయి శకుంతలకి. బంగారు బొమ్మల్లావున్న పిల్లల్ని చూసి ఆనందంతో మైమరచి పోయినా మరుక్షణం ఆ పిల్లల తల్లుల్ని చూసి ఈర్ష్యతో కాలిపోయేది. తన దురదృష్టాన్ని తలచుకుని, తలచుకుని ఏడ్చేది. కాంతమ్మకు ఓ రోజు మరీ పిచ్చిపిచ్చిగా వుంది. శాస్త్రులు కోసం కబురు పంపింది "ముగ్గురు మనుమలు, ఇద్దరు మనుమరాళ్ళు పుడతారన్నావు. ఎక్కడ తగలడ్డారు వీళ్లంతా? మళ్లీ ఒకసారి జాతకాల్ని సరిగా చూడు." అని ఆయన మీదకు విజృంభించడంతో ఆయన జాతకాల్ని రెండుగంటలు పరీక్ష చేసి, లెక్కలుకట్టి గ్రహాలస్థితి బాగా చూసి కాంతమ్మ కోడలు గనుక ఆరు నెలలలోగా నీళ్ళోసుకోక పోతే తను తన పిలకను కోయించుకుని జ్యోతిష్యం చెప్పడం వదిలేస్తానని శపథం పట్టాడు. తన కోడలే గనక నీళ్ళోసుకుని పండంటి పిల్లాణ్ణి కంటే ఆ మరుక్షణం శాస్త్రులు రెండు చేతులకీ మూడేసి తులాల బంగారంతో కంకణాలు చేయిస్తానని శపథం పట్టింది కాంతమ్మ.

శాస్త్రులు చెప్పినట్లుగానే ఆరునెలలలో శకుంతలకి నెలతప్పింది. 'నా శపథం నెరవేరింది. యింక నీ శపథం నెరవేరడమే తరువాయి' అని కాంతమ్మతో చెప్పి పిలక ఝాడించి ముడేసుకున్నాడు శాస్త్రులు. యింక కాంతమ్మ ఆర్భాటం యింతా అంతా కాదు. రకరకాల ప్రశ్నలతో శకుంతలని ఊపిరాడ నిచ్చేది కాదు. శకుంతలకి అత్తగారడిగినవన్నీ తనకి ఉన్నట్లుగానే అనిపించేది. వికారంగా వుండి అన్నం సయించేది కాదు. కాంతమ్మ ప్రశ్న లెక్కువయిన రోజున వాంతులు కూడా అయేవి. రొమ్ములు నొప్పిగా వుండి పిండితే పాలు వచ్చేవి. కాంతమ్మ కోడల్ని కాలు క్రింద

పెట్టనివ్వకుండా రకరకాల పిండి వంటలు చేసి వద్దన్నా వినకుండా పెట్టేది. కోడిగ్రుడ్లు, పండ్లు తప్పనిసరి. మూడోనెల వెళ్ళి నాలుగోనెల వచ్చేసరికి శకుంతల ఒంట్లో నిగారింపు వచ్చింది ప్రక్కలు పూడాయి. ముఖంలో క్రొత్తకాంతి. ఉత్సాహం వచ్చాయి.

ఒకసారి పట్నం వెళ్ళి లేడీ డాక్టరుతో పరీక్ష చేయించుకోవాలని ఎంతో వుంది శకుంతలకి. డాక్టరు పేరు వినగానే తాడిప్రమాణాన లేచింది కాంతమ్మ. మంత్రసాని మంగమ్మ చెయ్యి చలవైనది. దానికి పురుళ్ళు పొయ్యడంలో ముప్పై ఏళ్ళ సర్వీసుంది. దానికన్నా యీ కుర్ర డాక్టరమ్మలకేం తెలీదు గాక తెలీదు పొమ్మంది. మంగమ్మను పిలిపించి కోడల్ని పరీక్ష చెయ్యమంది. పక్కలు నొక్కి, రొమ్ములు నొక్కి శకుంతల నీళ్ళోసుకోడంలో ఏ మాత్రం అనుమానం లేదని నిర్ధారించింది మంగమ్మ.

అంతవరకు పిల్లలంటే విముఖంగా వుంటూ భార్య అంటే పెద్ద అభిమానం, ఆప్యాయత కనబరచని చంద్రం కూడా శకుంతలని అభిమానంగా చూస్తూ ఆవిడ ఆరోగ్యం గురించి ఒకటీ అరా ప్రశ్నలు వేస్తున్నాడు.

యిన్నాళ్ళకు కూతురు కడుపు పండిందని సంతోషంతో తలమునకలవుతున్న శకుంతల పుట్టింటివారు గొప్పగా సారె తెచ్చి కూతుర్ని పురిటికి తీసుకువెళ్తామని కాంతమ్మను అడిగారు. వాళ్ళ కోరికని నిర్మొహమాటంగా నిరాకరించేసింది కాంతమ్మ. యీ స్థితిలో కోడల్ని విడిచి తనొక్క క్షణం కూడా వుండలేనని, తన మనుమడు తనింట్లోనే పుట్టాలని ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది. మొదటి పురుడు పుట్టింట్లో పోసుకోక పోతే తాము గతిలేని వాళ్ళని నలుగురూ నవ్విపోతారని శకుంతల తల్లి దీర్ఘాలు తీసింది. 'గాడిద గుడ్డు, ఎవరిష్టం వాళ్ళది' పొమ్మంది కాంతమ్మ. నలుగురూ ముక్కుమీద వేలేసుకునేలా ఒక పెళ్లికి చేసినంత ఆర్భాటం చేసి కోడలికి సీమంతం చేసింది.

నెలలు నిండిన కొద్దీ ఆపసోపాలు పడుతూ భారంగా తిరుగుతూంది శకుంతల. పురుడొచ్చే రోజుల్ని అస్థిమితంగా లెక్కపెడుతూంది కాంతమ్మ. ఆరుతులాల కరకంకణాలు కళ్ళముందు కదిలి రక్తపుపోటు హెచ్చి, గుండె దడ వచ్చి కన్ను మూత పడడంలేదు శాస్త్రులు గారికి.

పుట్టబోయే పిల్లవాడి గురించి రకరకాల సుందర స్వప్నాల్ని కంటున్న కాంతమ్మ శాస్త్రుల్ని పిలిచి పిల్లవాడి భవిష్యత్తు గురించి ఆతురతతో అడిగింది.

శాస్త్రులు ఏవేవో లెక్కలు కట్టి పిల్లవాడు ఫలానా నక్షత్రం, ఫలానా పాదంలో పుడతాడని, బాలారిష్టాలేమీ వుండవని, అన్ని క్లాసులు ఫస్టు క్లాసులో పాసవుతూ పేద్ద ప్రొఫెసరో, కలెక్టరో అయ్యే యోగం వుందని, రెండు చేతులా డబ్బు సంపాదిస్తాడని, ఆయుష్షు తొంభై సంవత్సరాల పైచిలుకే అని చెప్పడంతో కాంతమ్మ బెలూన్‌లా ఉబ్బిపోయి రెండు గుమ్మడి కాయలు, పెద్ద గిన్నెడు మీగడ పెరుగు, ఒక కేన్ నిండా జున్ను ఇచ్చి పంపింది. ఇవి కాక పూజలని, శాంతులని ఒక వందరూపాయలదాకా ఖర్చు చేయించాడు శాస్త్రులు.

శకుంతలకి నెలలు నిండాయి. ఆ రోజు తెలతెల వారుతున్నప్పటి నుండి శకుంతలకి వంట్లో నలతగా వుంది. నడుము లాగుతూంది. రెండు మూడు విరేచనాలయ్యాయి. సన్న సన్నగా కడుపులో నొప్పి కూడా మొదలయింది. ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలు వచ్చి చూసి తమకు తోచిన సలహాలిచ్చారు. ఒక అరతులం కస్తూరి తెప్పించి వేడి చెయ్యడానికని శకుంతలతో మ్రింగిచారు. మంగమ్మను పిలిపించరాదా అని అంటే 'ఇప్పట్నించీ ఎందుకు? కాఫీలనీ, టీలనీ, భోజనమనీ లక్షఒత్తులు ఒత్తించుకుంటుంది. నొప్పులు కొంచెం ఎక్కువయ్యాక పిలిపించొచ్చులే' అంది కాంతమ్మ.

బారెడు ప్రొద్దెక్కేసరికి నొప్పులు కొంచెం ఎక్కువయ్యాయి. తిన్న అన్నం వాంతి చేసుకుంది శకుంతల. గుండె దడగా, ఆయాసంగా వుంది. ఉరికంబాన్నెక్క బోయే ముద్దాయిలా ఉద్రిక్తంగా వుంది శకుంతల పరిస్థితి. మంత్రసాని మంగమ్మకు కబురెళ్ళింది. అఘమేఘాల మీద వచ్చింది మంగమ్మ. బొడ్డు కోయడానికి క్రొత్త బ్లేడు తెప్పించింది. ఆముదం అడిగి తీసుకుని చేతికి రాసుకుని శకుంతల వడికట్టులో చెయ్యిపెట్టి అటూ, యిటూ కెలికింది. ఎంతటి బాధనీ నోరు విప్పకుండా ఓర్చుకునే శకుంతల ఆ బాధకు తట్టుకోలేక విలవిలలాడుతూ కేకలు పెట్టింది. కోడలి కష్టం చూసి కాంతమ్మ కన్నీళ్ళెట్టుకుంది.

సాయంత్రమైనా నొప్పులు వస్తూనే వున్నాయి. మంత్రసాని మంగమ్మ పరీక్షలతో వడికట్టు వాచిపోయింది కాని పురుడు రాలేదు. కరచరణాలాడక తిరుగుతూంది కాంతమ్మ. దానికి తోడు అవకాశం దొరికింది కదా అని నలుగురూ నాలుగు మాటలంటున్నారు. కూతర్ని పురిటికి తమయింటికి పంపలేదని శకుంతల తల్లి కోపగించి రాలేదు. 'నేరకపోయి పురిటికి ఇక్కడ వుంచాను. వాళ్ళ వాళ్ళుంటే అదో ధైర్యంగా వుండేది. ఏం దారిరా భగవంతుడా' అని గుంపు చింపులు పడిపోతూంది కాంతమ్మ.

రాత్రయిన కొద్దీ శకుంతలకు నీరసం, ఆయాసమూ ఎక్కువయ్యాయి, మంగమ్మని నమ్ముకుని వూరుకుంటే బిడ్డమాట దేవుడెరుగు. పెద్ద ప్రాణానికే ముప్పు వస్తుందో ఏమో, పట్నం తీసుకుపొమ్మని సలహా యిచ్చిందో పెద్ద ముత్తయిదువు. చేసేదిలేక టూరింగు కారు కోసం పంపారు. ఈ లోపు విభూతి నుదుటిన మెత్తారు. కొబ్బరికాయ దిగదుడుపు తీసి కొట్టారు. గద్దెకు వెళ్లి ఏదయినా గాలి సోకి పురుడు రానీయకుండా చేస్తూందేమోనని ప్రశ్న అడిగి వచ్చారు. ఎవరికి తోచినట్లుగా వాళ్లు మాట్లాడుతూ, ఎవరికి తోచిన చిట్కాలు వారు చెప్తూంటే కాంతమ్మకు మతిపోతోంది. ప్రక్కింటావిడ అత్తకు, కోడలికి ధైర్యం చెప్పి శకుంతల వంటి మీదున్న చీరమార్పించి, రెండు చీరలు, పాత గుడ్డలు ఒక సంచిలో సర్దింది. ఫ్లాస్కు నిండా కాఫీ పోసింది. తను వాళ్ల కూడా వస్తానని, అన్నీ సవ్యంగా జరుగుతాయని చెప్పి ఊరడించింది.

దార్లోనే పురుడెక్కడ వస్తుందోనని ఖంగారుపడ్డారు కాంతమ్మ, ప్రక్కింటి జానికమ్మ. ముందు సీట్లో కూర్చున్న చంద్రానికి మాత్రం యీ హడావిడంతా చూస్తూంటే మహా చిరాగ్గా వుంది.

తీరా నర్సింగ్ హోమ్‌కి వెళ్లేసరికి భర్తతో, పిల్లలతో కలిసి సినిమాకు వెళ్లింది డాక్టరమ్మ. డాక్టరమ్మ లేరనగానే నీరసపడిపోయారు. ఊళ్లో మరో లేడీ డాక్టర్ లేకపోవడం వల్ల మగ డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్ళడానికి యిష్టం లేక పోవడం వల్ల డాక్టర్ వచ్చేవరకూ అదుర్దాగా అటూయిటూ తిరగడం తప్ప ఏం చేయ్యలేక పోయారు.

పొరుగూర్లో పెళ్లి చేయించడానికి వెళ్ళివచ్చిన శాస్త్రులుకీ విషయం తెలిసి హుటాహుటిన నర్సింగ్ హోమ్‌కి వచ్చిపడ్డాడు. ఆరు తులాల బంగారం అలా అలా ఆయన కళ్లముందు కదిలి మాయమవుతూంది. నర్సింగ్ హోమ్‌కి వచ్చాక కాంతమ్మ ఏడ్పులూ, మొత్తుకోళ్లూ విని మళ్లీ పంచాంగం తీసి, లెక్కలుకట్టి తూర్పు తెల్లవారేసరికి శుభలగ్నంలో సుఖ ప్రసవం అవుతుందని, ఖంగారు పడొద్దని ధైర్యం చెప్పాడు.

డాక్టరమ్మ కారు ఆగేసరికి అదరా, బాదరా కారు దగ్గరికి పరుగెత్తాడు శాస్త్రులు. 'అమ్మా! తమ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాం. అమ్మాయిని పరీక్ష చేసి త్వరగా ప్రసవమయ్యేలా యింజక్షన్ యివ్వు తల్లీ!' అని ఆవిడకు నమస్కరించాడు.

"మీ అమ్మాయాండీ పురుటికొచ్చినావిడ?" ఆప్యాయంగా ప్రశ్నించింది

డాక్టరమ్మ.

"కాదు తల్లీ! వారింటి పురోహితుడ్ని నేను. ఆ పిల్ల పెళ్ళికి లగ్నం పెట్టింది నేను. ఈ అమ్మాయి సరిగ్గా యీ టైమ్‌లోనే పండంటి మగపిల్లాడి నెత్తుకుంటుం దని జోస్యం చెప్పింది నేను. అమ్మా! స్వోత్కర్ష, పరనింద కూడదంటారు. నా గురించి చెప్పుకోకూడదుకాని నానోటంట మాటవస్తే అలా జరిగిపోవాల్సిందే. మనలో మన మాట. యీ అమ్మాయికి మగబిడ్డ పుడితే నాకు ఆరు తులాలు పెట్టి బంగారపు కంకణాలు చేయిస్తానంది ఆ వెర్రిబాగుల అత్తగారు' లేబర్ రూమ్ వరకు డాక్టర్‌ని అనుసరిస్తూ అసలు విషయం సెలవిచ్చాడు శాస్త్రులు..

డాక్టరమ్మ శకుంతలని పరీక్ష చెయ్యడానికి లోపలికి వెళ్ళి మిగతా వాళ్లందరిని బయటకు పంపేసింది. శకుంతల ముఖం చూడగానే గుర్తించింది డాక్టరమ్మ. పలకరింపుగా చిన్నగా నవ్వింది.

"ఏమ్మా! ఏకంగా పురిటికే వచ్చావన్నమాట. వెరీగుడ్." బి.పి. చూస్తూ అంది డాక్టరమ్మ. బి.పి. ఎక్కువగా వుండడంతో చకచకా పొట్ట పరీక్ష చేసి లోపలి పరీక్ష చెయ్యడానికి గ్లవ్స్ తీసుకుంది డాక్టర్. వాచి పోయిన వడికట్టును చూసి కఠినంగా మారింది డాక్టర్ ముఖం. ఎంత సున్నితంగా పరీక్ష చేసినా శకుంతల పడ్డ బాధ చూసి, బాధతో, జాలితో కరిగిపోయింది డాక్టర్. మళ్ళీ ఒకసారి పొట్ట పరీక్ష చేసి, నెల తప్పిన దగ్గర్నుండీ ఎప్పుడెలా వుందీ ప్రశ్నలు వేసింది. అతి నిస్త్రాణతో పడివున్న శకుంతలని జాలిగా చూసి కాంతమ్మను పిలిచి కొంచెం కాఫీ పట్టించమంది.

చేతులు టవల్‌తో తుడుచుకుంటూ కుర్చీలో కూర్చుంటున్న డాక్టరమ్మ దగ్గరకు ఆదుర్దాగా వచ్చారు జానికమ్మ, చంద్రం, శాస్త్రులు.

"ఏమ్మా! పురుడు సవ్యంగా వస్తుందా" శాస్తులు అడిగాడు.

"పురుడేమిటండీ మహానుభావా. అసలు కడుపే కానిదే పురుడెక్కడి నుండి వస్తుందండీ?" శాస్త్రులు వంక చిరాగ్గా చూసింది డాక్టరమ్మ.

"ఏమిటీ, అసలు కడుపే కాదా!" ప్రక్కలో బాంబు పేలినట్లయింది అందరికీ.

"కడుపు కాకపోతే, మరి, యీ గర్భిణీ చిహ్నాలవీ ఏమిటమ్మా!" అయోమ యంగా డాక్టరు వేపు చూసింది జానికమ్మ.

"యిదేం ప్రారబ్ధంరా భగవంతుడా!" తల పట్టుకుని కూలబడిపోయింది కాంతమ్మ.

"అమ్మా! మాకేమీ పాలుబోవడం లేదు. యిదేమన్నా జబ్బా అమ్మా!" దుఃఖంతో పూడుకుపోయింది కాంతమ్మ స్వరం.

"యిదేమీ పెద్ద ప్రమాదకరమైన జబ్బుకాదమ్మా! పిల్లలు కావాలని బలమైన కోరిక వున్న వారికి, పిల్లలు అస్సలు వద్దనుకునేవాళ్ళకు 'సూడోసయిసిస్' అనే యిలాంటి పరిస్థితి వస్తుంది. అంటే 'అబద్ధపు గర్భం' అని అర్థం. యిది చాలా అరుదుగా వస్తుంది. దీనికి కారణం మన శరీరంలో వుండే 'హార్మోన్లు' బ్యాలెన్సు తప్పడం, నరాలు ఒక క్రమంలో పని చెయ్యకపోవడం. వేవిళ్లు కాని, బిడ్డ కదలికలు కాని, పొట్ట పెరగడం కాని, నొప్పులు రావడం కాని ఆ వ్యక్తి మానసిక స్థితికి అనుగుణంగా హార్మోన్సు లయతప్పి పనిచెయ్యడంవల్ల జరుగుతాయి.' డాక్టర్ చెప్తూనే వుంది, మతిపోయినట్టు చూస్తూ కూర్చున్నారు చంద్రం, కాంతమ్మ, జానికమ్మ. కరకంకణ నిక్వాణానికి నోచుకోలేదని తెలియగానే స్పృహ తప్పుతోంది శాస్త్రులుకి. అంతా విన్న శకుంతల హృదయంలో మహారణ్యాలు తగలబడి పోతున్నాయి. నిస్సత్తువతో నేలమీద చతికిలబడి రెండుచేతుల్లో ముఖాన్ని దాచుకుంది శకుంతల. డాక్టర్ శకుంతల దగ్గర కొచ్చింది. "చూడమ్మా! నువ్వేం దిగులు పడకు. అన్ని పరీక్షలూ చేసి నీకూ, మీ ఆయనగారికి ట్రీట్‌మెంట్ యిస్తాను. తప్పకుండా నీకు పిల్లలు పుడతారు. ఒకవేళ పుట్టకపోయినా, మనసులోని మమకారాన్ని మరోదిక్కుకు తిప్పుకుని మరో మంచిపని మీద మన శక్తిని కేంద్రీకరించాలి!" సానునయంగా శకుంతలకు చెప్తూ ఆవిడని తీసుకొచ్చి కుర్చీలో కూర్చో బెట్టింది డాక్టర్.

"చూడండి ఈ అమ్మాయికి మానసికమైన శక్తి నివ్వాల్సిన బాధ్యత మీదే." కాంతం వంకా, చంద్రం వంక చూస్తూ అంది డాక్టర్.

" 'సూడోసయసిస్', ఇదెక్కడి వింత జబ్బురా బాబు! నా కొంప మీదకు తెచ్చింది" డాక్టర్ తనవైపు చూసే లోగానే బయటకు జారుకున్నాడు శాస్త్రులు.

'వనిత', *1976.*